

Iz recenzija o knjizi „Razvoj znanstvene pismenosti u ustanovama ranog odgoja“

Lidija Vujičić i suradnici, Učiteljski fakultet Centar za istraživanje djetinjstva

Ovaj je rad, bez sumnje, jedan od prvih koji svojom problematikom znanstvenog opismenjavanja djece rane i predškolske dobi u ustanovama za njihov odgoj i obrazovanje otvara put novim pogledima i novim područjima rada s najmlađima. Otvara put i radu u obitelji, kao i svim onim progresivnim odgajateljima koji su se ponekad morali skrivati od pogleda nadređenih koji su njihove iskorake od svakidašnje prakse smatrali nepotrebnima. Upravo zbog toga preporučujem da se rad objavi jer će tako otvoriti vrata novim spoznajama o djeci koja će se, ako im se omogući kvalitetno, humano življenje i učenje u ustanovama koje su organizirane za njihov odgoj i obrazovanje, od najranije dobi upoznati sa svime što znanost nudi. Ako se odgojno-obrazovne ustanove organizira tako da više služe djeci, a da su manje adultocentrične, one mogu pokrenuti lavinu novih istraživanja koja će nam pokazati što sve djeca znaju i mogu, nerijetko i znatno više od onoga što mi od njih očekujemo.

prof. dr. sc. Arjana Miljak, u miru

Odsjek za pedagogiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu

Prije svega, radi se o znanstvenoj raspravi kojih u području ranoga i predškolskog odgoja i obrazovanja nedostaje. Naime, malo je autora koji se na ovaj način upuštaju u raspravu o poticanju razvoja znanstvene pismenosti kao istraživačkom procesu, i to kako za odgajatelja tako i za djecu u integralnom dijelu kurikuluma ustanova ranoga i predškolskog odgoja i obrazovanja. Koristiti se pojam *znanstvene pismenosti* jer se smatra da isti najbolje označava temeljnu svrhu obrazovanja djece, posebice u području znanosti u razdoblju njihovoga ranog djetinjstva. Nije riječ isključivo o bavljenju sadržajima i problemima iz područja prirodnih znanosti, nego o podržavanju i njegovanju istraživačkog i otkrivačkog duha djece te njihovih prirodnih potencijala i sposobnosti koje su stvar znanosti općenito. Želimo ih potaknuti da *uče o istraživanju na način da istražuju*. Ova znanstvena studija svojevrsna je promocija (su)konstruiranja kurikuluma i participiranja djece u kreiranju odgojno-obrazovne prakse u skladu s njihovom prirodom.

prof.dr.sc. Milena Valenčič Zuljan

Pedagoški fakultet Sveučilišta u Ljubljani

Posebno je naglašena uloga dokumentacije koja pažljivo prati cijeli postupak usvajanja znanstvene pismenosti i služi kao jedinstven izvor informacija kojemu se može uvijek vratiti i pratiti razvoj u načinu razmišljanja djece. Polazi se od misli da se *ne traže* i *ne daju* djeci konačni odgovori, nego ih se potiče da sama propituju stvari i na taj način o njima *razmišljaju*. Studija detaljno analizira i ulogu *roditelja*, koja je također bitna, jer se od njih očekuje da postupaju na sličan način, odnosno da djecu, koja su po prirodi znatiželjna, motiviraju na razmišljanje i zauzimanje vlastitih stavova, neopterećeni znanstvenim istinama. Čitajući ovu studiju, saznao sam mnogo zanimljivih pojedinosti o djeci, a studija je u cjelini vrlo dobro opisala način na koji bi trebalo pristupiti razvoju znanstvene pismenosti predškolske djece. Cjelovita je, s bogato dokumentiranom literaturom i predstavlja vrijedan doprinos za znanstvenike koji se dalje žele baviti ovim problemom, koji u novije vrijeme postaje predmetom mnogih znanstvenih istraživanja, ali i za odgajatelje koji bi te metode trebali primjenjivati. Kao znanstveniku (fizičaru), ovakav akcijski pristup koji potiče djecu na razmišljanje, a ne učenje gotovih činjenica, čini mi se jednim ispravnim i drago mi je da je studija potvrdila kako ta metoda ima kod djece, odgajatelja, pa i kod većine roditelja, značajnoga uspjeha.

prof. dr. sc. Zdravko Lenac

Pomoćnik rektora za EU projekte i inovacije Sveučilišta u Rijeci

Odjel za fiziku Sveučilišta u Rijeci